

Ressò

maig 18

**“Aixeca’t, aixeca’t! Cal caminar sense por
Aixeca’t, aixeca’t! Confieu en el Senyor i seguïu”**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Déu hi és. Cal fer silenci

El silenci és fer un espai on llevem els interessos de la vida quotidiana, interessos familiars, econòmics, polítics, religiosos..., per tal de fer un buit dins la nostra vida i puguem posar-hi Déu. Perquè Déu no el trobarem en el renou de la muntanya, sinó en la brisa suau de la mateixa; no el trobarem en la vanaglòria del fariseu, ple de sí mateix, sinó en la buidor del públicà que necessita de la seva misericòrdia; no el trobarem en el jove ric que, cercant la perfecció en la seva vida, no pogué deixar tantes coses per seguir solament la persona de Jesús; no el trobarem en la terra sense llaurar o plena de cards i pedres, sinó en la terra ben parada per donar el cent per u de fruit; no el trobarem en els rics i orgullosos, cercant-se a sí mateixos, sinó en Maria de Natzaret, que es va buidar de sí mateixa per deixar a Déu tot l'espai de la seva vida com a esclava i pobre de tot.

Seguint la manera com Déu se féu present en persones que ens mostra la Bíblia, dins la història molts també han seguit el mateix camí i des de la nuesa del cor han deixat lloc a Déu. Així, Sant Pau renuncià a la seva pròpia vida perquè fos Jesús qui visqués en ell; Sant Francesc d'Assis renuncià els negocis i riqueses familiars, per seguir Jesús en la pobresa. I així tots els sants i moltes persones de bona voluntat.

La societat actual no és propensa a fer silenci i a renunciar a la vida material que ens envolta. Estam en la societat més relacionada en qualsevol persona del món i en tot moment i en una societat consumista, necessitant sempre seguit comprar i tenir coses per fer funcionar l'economia. En aquesta classe d'economia, les persones hem canviat el valor no pel que som, sinó pel que tenim i com més coses, millor. Sembla que en una societat com la nostra, Déu no té l'espai apropiat per fer-se present, notant la seva absència.

Els membres de Vida Creixent sabem de la importància de la presència de Jesús en les nostres vides, dels valors que ens ha aportat, de

Espai de reflexió i pregària

l'esperança en una vida nova, eterna, més allà de la vida d'aquesta terra i, per tot això, val la pena continuar cercant moments de silenci, de nuesa de cor, per deixar que Jesús il·lumini tota la nostra vida, particular i social, enriquint-nos amb tota la seva vida.

Mn. Miquel Mulet, viceconsiliari de Mallorca.

Feliços els qui...

Feliços els qui, enmig de temps de prova, són signes d'esperança sense deixar de tocar de peus a terra.

Feliços els qui saben respectar les opinions dels qui pensen diferent sense deixar de ser ells mateixos.

Feliços els qui diuen sí quan és sí i no quan és no, sense deixar-se arrossegar per la postveritat.

Feliços els qui saben ser empàtics i posar-se a la pell dels altres, sense que això els tregui la il·lusió tenaç del dia a dia.

Feliços els qui creuen en la validesa dels Drets Humans i treballen perquè siguin respectats arreu.

Feliços els qui saben ser crítics amb ells mateixos sense que això signifiqui caure en el desànim.

Feliços els qui relativitzen allò que és relatiu i absolutitzen allò que és irrenunciable.

Espai de reflexió i pregària

“Sense confiança caminem sols”

Què s’hi amaga darrere el mot confiança?

La confiança és una paraula humil, senzilla, planera, natural però, al mateix temps, és una de les més essencials per poder viure.

Sense confiança

- no hi ha amor
- no hi ha cap mena de fe
- no hi ha vida

Sense confiança

- caminem sols
- caminem aïllats en una espècie de túnel construït amb els nostres problemes, les nostres preocupacions, les nostres inquietuds, les nostres angoixes i sofrances, i absurds.

A vegades, s’oblida que Pasqua és, abans que res, la gran festa de la Confiança.

Perquè ara sabem en mans de qui estem.

La nostra vida, creada per Déu amb amor infinit, no es perd en la mort.

Tots estem englobats en el misteri de la Resurrecció de Jesucrist.

No hi ha ningú en el món que no estigui inclòs en aquest destí últim i gloriós de vida plena, de vida eterna.

En el fons del fons, totes les nostres pors, angoixes i temences brollen de l’espant que ens causa la certesa evident de la mort.

Tenim por:

- por al dolor, a tota mena de dolor
- por a la decadència de la vellesa
- por a les possibles desgràcies
- por a les incerteses
- por a la solitud
- por a les malalties.

Ens aferrissem a tot el que ens pugui donar seguretat, consistència, benestar, felicitat, ni que sigui precària i trontollant. Projectem sobre els altres la nostra congènita angoixa tractant de sobresortir, de dominar i lluitem per tenir quelcom, per ser algú.

La festa de Pasqua ens convida a substituir l’angoixa provocada per la mort per la gloriosa certesa de la Resurrecció.

Si Crist ha ressuscitat, la mort no té l’última paraula.

Podem viure amb confiança.

Espai de reflexió i pregària

Podem esperar més enllà de la mort.

Podem avançar sense caure ni enfonsar-nos en la tristor de la vellesa, de la senectut, del pessimisme

- sense caure en el consumisme
 - en la droga
 - en l'erotisme
 - en tantes i tantes formes d'oblit i d'evasió.

Viure des d'aquesta confiança radical no és deixar de ser lúcid.

Sentim en la nostra pròpia carn la fragilitat, la sofrença i la malaltia.

La mort sembla amenaçar-nos per tots cantons.

Segueixen ben vives les guerres, la fam, la tortura, la crueltat.

La confiança en la victòria final i definitiva no ens torna insensibles.

Ben al contrari: ens fa patir i compartir amb més profunditat les desgràcies i sofrances de la gent. Portem en el nostre cor de creient l'alegria i el gaudi de la Resurrecció.

I, precisament per això podem plantar cara a tanta insensatesa i frivolitat que arrenquen a les persones

- la dignitat
 - el sentit positiu del viure i del morir
 - el goig sublim de l'esperança i de la vida
 - el gaudi de la convivència i la gran tasca de la solidaritat.
- Perquè som creients esdevenim millors persones i més bons ciutadans.

Per Josep Llunell.

Col·laboracions

Resum 88ª Reunió Interdiocesana, 3 d'abril de 2018

Van ser-hi presents totes les diòcesis amb l'excepció de Mallorca, per problemes de malalties i viatges. Algun coordinador no hi va poder participar i va estar representat per membres de la coordinadora. Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia. Vam començar a les 10 del matí amb una pregària preparada pel consiliari interdiocesà Mn. Moretó.

Es va comentar la situació de les diòcesis i els actes que porten a terme. Vàrem seguir amb les reflexions sobre els temes de renovació i rejuveniment, la dificultat de trobar nous col·laboradors per a les coordinadores i que acceptin el compromís i la responsabilitat de treballar pel Moviment. També la renovació dels nostres grups amb persones

Col·laboracions

més joves i que tinguin interès amb Jesús i els seus ensenyaments i propostes. El paper important dels rectors i també dels membres dels nostres grups per aconseguir la formació de nous grups. Són temes que ens preocupen i ens demana intensificar el treball de formació i d'apostolat, per aconseguir ampliar el ressò del nostre Moviment com a servei a l'Església i a la societat.

Totes les diòcesis celebren el principi de curs, els patrons i el final de curs i diferents trobades, també les reunions per treballar els temes del curs. Fets destacats: a Barcelona les reunions mensuals de formació d'animadors amb la participació mitjana d'unes 65 persones. A Girona, dia 11/4 trobada diocesana a Palafrugell. Lleida: fan dues trobades durant el curs per a potenciar la germanor i el sentit de comunitat. Menorca: el dia dels nostres patrons van celebrar els 25 anys de Vida Creixent. Sant Feliu: visita a les parròquies, preparació de la XXXIII Trobada Interdiocesana a celebrar a la diòcesi l'any 2019. Solsona: acords del bisbat amb les parròquies, curs de cristologia els dissabtes. Tarragona: estan treballant per trobar nou president i nous membres per a la coordinadora, hem d'ajudar a trobar nous col·laboradors. Terrassa: el treball pel reconeixement oficial del Moviment. Tortosa: estan treballant

Col·laboracions

per aconseguir la renovació de la coordinadora, el 16 de juny hi haurà l'Assemblea diocesana. Urgell: el dia 6/3 van celebrar la trobada diocesana a Balaguer. Vic: la nova coordinadora treballa per renovar els grups.

Trobada interdiocesana a Montserrat els dies 8 i 9 de maig de 2018.

El dia 8, les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, Tortosa i Vic. Presidirà Mons. Lluís Martínez Sistach cardenal i arquebisbe emèrit de Barcelona. El dia 9, la resta de diòcesis i presidirà l'abat de Montserrat.

El preu del dinar i de la preparació dels pòsters, díptics, llibrets, identificadors, talonaris ..., és de 22 euros per persona. A aquest cost s'ha d'afegir els preu dels autocars per al desplaçament, a Barcelona de 13 euros, total 35 euros per persona. Cada diòcesi indicarà el recorregut i els horaris de recollida.

Estem donant una empenta a la pàgina web i per això comptem amb l'ineestimable ajuda del nostre amic Vicenç, que ens ha explicat el funcionament i les millores que s'hi van introduint per simplificar-ne l'ús. També es posa a la disposició de les diòcesis que ho puguin necessitar. Presentació de MISSIONERS DE LA MISERICÒRDIA, pel Mn. Josep Puig, consiliari de Vida Creixent a la diòcesi de Girona i missioner de la Misericòrdia. Una extensa i profunda reflexió sobre l'experiència dels missioners de la Misericòrdia. Déu és misericordiós amb nosaltres. Jesús revela la plenitud de l'amor diví. Nosaltres hem de ser misericordiosos amb els altres. El sagrament de la Reconciliació, sagrament de la misericòrdia. Missioners de la misericòrdia per expressar la maternitat de l'Església (engendrar, nodrir, oferir el perdó de Déu), acollir el penitent. La Misericòrdia no potser un parèntesi en la vida de l'Església. Cridats a celebrar la misericòrdia. La misericòrdia té també el rostre de la consolació. Cultura de la misericòrdia, les obres de la misericòrdia. Tot seguit, l'Eucaristia concelebrada pels consiliaris presents i presidida per Mn. Joan Serrabassa, consiliari del bisbat de Vic.

Després, un dinar de germanor i amistat i no va faltar la fotografia dels qui hi van participar, que ens recordi aquest dia de treball i col·laboració i l'alegria de compartir una mateixa fe amb il·lusió, estimació i esperança. Gràcies a tots per la vostra estimació i dedicació al nostre estimat Moviment i fins la propera.

La propera reunió interdiocesana serà el dia 18 de setembre de 2018; us hi esperem a tots.

Petit decàleg de Pasqua, any 2018

1. Viure la vida amb goig, malgrat tot el que pugui passar i ens pugui passar, i posar goig al nostre voltant.
2. Buscar moments de silenci i de pregària, per donar gràcies a Déu i per compartir amb ell les coses que ens preocupen.
3. Llegir sovint algun tros de l'evangeli, personalment, tranquil·lament, a casa, a l'església, en un banc de la plaça, o on sigui.
4. En la celebració de l'eucaristia, prestar especial atenció al moment de combregar. Fer-ho amb consciència i convenciment que és el moment més potent de comunió amb Jesús, que se'ns dona com a aliment per viure.
5. En la situació difícil i dolorosa que estem vivint ara a Catalunya, fer tot l'esforç possible per entendre les raons i els sentiments dels qui tenen posicions diferents de les nostres.
6. Donar suport, tant de paraula com amb temps i diners, a tot allò que ajudi els pobres, sigui amb ajuda directa o sigui amb la lluita per la justícia.
7. Defensar els immigrants, els refugiats, els qui són menystinguts, els qui són malvistos, els diferents, tots aquells que la nostra societat exclou d'una manera o d'una altra.
8. Preguar pels nostres enemics, tant les persones amb qui estem enfrontats com les que ens cauen malament (sigui un veí o veïna insuportables o sigui el president dels Estats Units).
9. Mirar de curar, o almenys de suavitzar, les situacions de distanciament o trencament que puguem tenir amb altres.
10. Posar concòrdia al nostre voltant, ser gent de pau, no malparlar dels altres, no crear mals rotllos.

Jesús digué als seus companys: “Vosaltres em dieu Mestre i Senyor. Doncs si jo, el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també heu de fer-ho vosaltres”.

I el jove vestit de blanc digué a les dones: “Jesús, el crucificat, ha ressuscitat i anirà davant vostre a Galilea. Allà el veureu”.

Bona Pasqua. Al·leluia!

Per Josep Lligadas

50^è aniversari de la mort del líder del moviment pels drets civils - Martin Luther King en frases per pensar

“Tinc el somni que els meus quatre fills un dia viuran en una nació en què no seran jutjats pel color de la seva pell sinó per la naturalesa del seu caràcter”.

“Cent anys després el negre encara no és lliure, cent anys després la vida del negre està tristament paralizada per les manilles i les cadenes de la segregació”.

“Malgrat que ens enfrontem a les dificultats d'avui i de demà, encara tinc un somni. És un somni profundament arrelat en el somni americà”.

“Nosaltres no fem la història. La història ens fa a nosaltres”.

“Crec que la veritat desarmada i l'amor incondicional tindran l'última paraula”.

“Si la vida és el preu que he de pagar perquè els meus germans i germanes siguin lliures d'una mort

permanent de l'esperit, res no pot inspirar-me més”.

“Tard o d'hora els pobles del món hauran de descobrir una manera de conviure en pau i convertir aquesta elegia còsmica pendent en un salm de fraternitat”.

“Un aldarull és el llenguatge dels no escoltats”.

“L'opressor mai concedeix voluntàriament la llibertat: ha de ser exigida pels oprimits”.

“La fe és pujar el primer esglaó encara que no puguis veure tota l'escala”.

“La pobresa no té res de nou. El que és una novetat és que ara tenim els recursos per erradicar-la”.

“Ha arribat l'hora que ens civilitzem nosaltres mateixos, mitjançant una abolició de la pobresa total, directa i immediata”.

“Res en el món és més perillós

Col·laboracions

que la ignorància i l'estupidesa conscients”.

“Les nostres vides comencen a acabar-se el dia que callem sobre les coses que de debò són importants”.

“Si no pots volar, corre; si no pots córrer, camina; si no pots caminar, arrossega't. Però sigui com sigui, no deixis mai d'avançar”.

“Hem de saber encaixar la decepció més infinita, però mai no podem perdre l'esperança infinita”.

“La funció de l'educació és ensenyar a pensar a fons i de manera crítica. Intel·ligència més caràcter: aquest és l'objectiu de l'educació autèntica”.

ARA Barcelona

Aturar-se. Cicle B. Parlem de l'amor

Per què tantes contrarietats fan bolcar avui l'amor? Per què l'amor és sòlid i constant avui en tantes persones? (i no parlo solament de la parella humana). I això que estaven tan segurs de trobar-hi la felicitat. Potser perquè es confon l'amor amb l'afecte purament humà; o bé amb una certa emotivitat; o bé amb una dependència vers l'altre; o bé amb un sentiment per les qualitats físiques de l'altre; o bé amb l'interès monetari, com pot ser en l'elecció d'una professió; o bé quan prenem l'amor vers l'altre com un déu. Sigi com sigui, aquest amor, tard o d'hora, ens falla.

Nosaltres, amb el nostre amor, quedem petits i ridículs. Però els cristians i tota persona de bona voluntat, hem estat cridats a prendre part en aquesta cursa d'amor, colze amb colze amb Jesús.

Per contra, encara hi ha qui pensa que la soledat té les seves gangues; no cal fer acusament de rebut de ningú; no cal tampoc molestar-se per ningú; no tenir cura de ningú, ni sofrir per ningú, ni ocupar-se de ningú. És una llauna estimar. Comences estimant i et vas enredant, i se t'omple la casa de gent i el cor de noms...

D'altra part, escoltem les paraules de Jesús a la vigília de morir:

“Manteniu-vos en l'amor que us tinc i la vostra alegria serà plena. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics. Sóc jo qui us he escollit. Estimeu-vos, els uns als altres”.

La contrasenya del vertader amor és que desperta l'alegria.

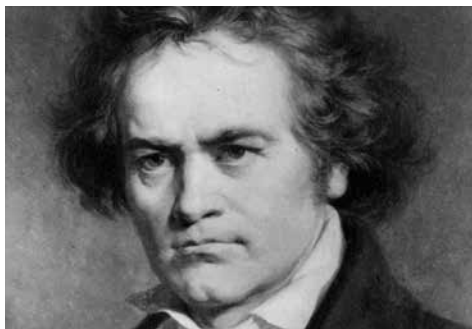
Mn. Pere- diaca

No veig habitualment molt cinema. Però quan en veig, procuro i aconsegueixo que sigui grat, escollit i segons el meu gust, desig i necessitat ... i no segons les falques publicitàries que, de vegades, venen qualsevol cosa. Fa un mes vaig tenir el plaer de trobar-me amb **Copying Beethoven** (copiant a Beethoven). La pel·lícula de 2006, va ser produïda als Estats Units i dirigida per la polonesa, resident a París, Agnieszka Holland. I la música, com no, Beethoven. Un grup divers i integrador.

La Pel·lícula reflecteix els últims anys de Beethoven, quan, ja sord, està ultimant la seva novena simfonia, concretament l'últim moviment, el *coral*. Demana amb urgència al Conservatori de Viena que li enviïn un alumne com a copista. Se li envia al millor alumne que... resulta ser una dona. Al principi és rebutjada, després, suportada i al final acceptada plenament. L'obra és una perfecta barreja de poesia, música, bon cinema i espiritualitat. El mateix protagonista, Ed Harris, afirma que es tracta d'un projecte que "intenta imaginar d'on surt, espiritual i intel·lectualment la música de Beethoven". És també la història d'un geni que al final de la seva vida

experimenta la pròpia limitació física i, sovint, el menyspreu i la incomprensió dels altres. És també el relat de la seva relació amb Déu, entre llums i ombres. Protesta a Déu que li hagi donat el do de la música en tan alt grau i després li hagi deixat sord a ell. Però també és la seva reflexió sobre el valor del do rebut. I així, parlant amb la seva copista, li diu amb una convicció que traspassa d'emoció: *"Les vibracions en l'aire són l'alè diví parlant amb ànima d'home. La música és el llenguatge de Déu. Els músics estem tan a prop de Déu com és capaç d'estar-ho un home. Hem sentit la seva veu. Llegim els seus llavis. Parim els fills de Déu per a la seva lloança. Això som els músics, Anna. I si no som això no som res"*.

Us deixo amb aquestes paraules. La pel·lícula no està ja en els cinemes, però si teniu ocasió de veure-la en algun cinefòrum, o llogant-la ... no us talleu.

Agenda 2018

Maig

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema IX – EN LA NUESA DEL COR TROBAR DÉU (CREURE)

Dimarts 8 i dimecres 9, XXXII Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat:

Dia 8, les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu, Terrassa, Tortosa i Vic.

Dia 9, la resta de diòcesis de Catalunya i Les Illes Balears. A l'arquebisbat de Barcelona a partir de 9 d'abril, podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda, de dilluns a dijous. Preu 35 euros, inclou viatge i dinar. Sortida a les 8:30h, de plaça Catalunya i Santa Eulalia de Vilapicina. Tornada a les 18h de Montserrat.

Dimecres i dijous 16 i 17: Curset Vida Creixent

Matins de 9:30 a 13:30, necessari per ampliar i aprofundir en el coneixement del Moviment. Lloc, carrer Valencia 244, planta 4a,

sala d'actes. Cal inscripció a la secretaria de 5 a 7 de la tarda. Important per els nouvinguts.

Dijous 31: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema X – DEIXAR EL MÓN MILLOR QUE L'HEM TROBAT (SERENOR)

Juny

Dissabte 16 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom.

Matí a la parròquia de Sant Ignasi. Inici a les 10:30.

Conferenciant el P. Francesc Roma, amb un tema sobre l'Esperit Sant.

TEMARI DEL CURS 2017-2018, "PRIMAVERA EN LA TARDOR DE LA VIDA", DE MN. JUAN MANUEL BAJO LLAURADÓ

"Què em diu l'Evangelí?" de Mn. Pere Arribas

Mn. Pere Arribas i Bartolomé ens presenta el seu nou llibre, unes meditacions a partir de la suggerent pregunta: *Què em diu l'Evangelí?*

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN